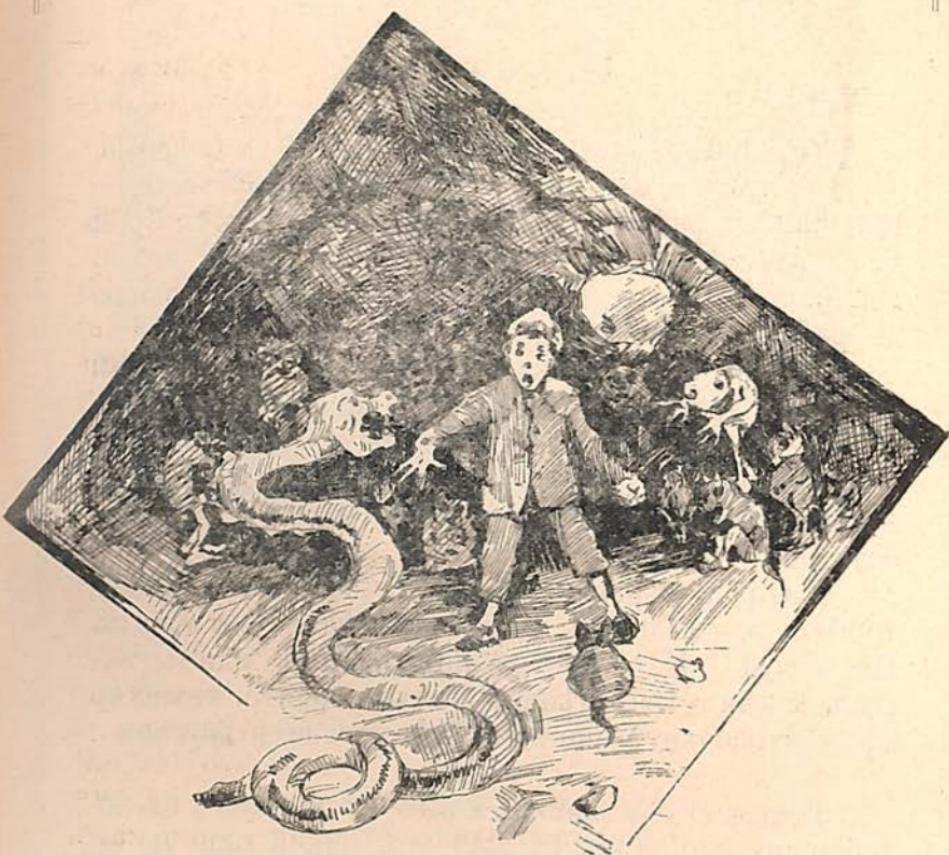

него, безъ да го закачатъ, се изправили всички змии и гадове и си отворили устата. Момчето се уплашило. „Ето, ето,“ мислило си то, „всичките тъзи животни ще се хвърлятъ върху мене, ще забиятъ въ мене свойте жила и ще ме удушатъ.“

Но то дошло въ себе си, също се повдигнало на горѣ и — О, чудо! — капката отъ живата вода капнала право въ отворените му уста.

Гадовете засъскали, запищели, нъ тозчасъ се отдалечили отъ него. Тѣ гледали завистливо съ свойте зли очи щастливецата.